

تعیین میزان و علل بروز استرایسم حسی در کودکان زیر ۹ سال در مرکز آموزشی - درمانی نیکوکاری تبریز

دیما عندبیب: گروه چشم، دانشکده پزشکی، دانشکده علوم پزشکی تبریز؛ نویسنده رابط

E-mail: Andalibd@Tbzmed.ac.ir

یحیی فکری: دانشکده پزشکی، دانشکده علوم پزشکی تبریز

دریافت: ۱۱/۷/۸۶، پذیرش: ۱۶/۵/۸۷

چکیده

زمینه و اهداف: تشخیص و درمان به موقع عوامل کاهش دهنده دید در دوران کودکی WHO می‌تواند اثرات منفی در رشد اجتماعی و وضعیت تحصیلی فرد داشته باشد. یکی از تظاهرات کاهش دید یکطرفه، بروز انحراف چشمی یا استرایسم حسی است. در این مطالعه برآئیم با بررسی میزان شیوع و عوامل ایجاد کننده استرایسم حسی در کودکان زیر ۹ سال، اقدامات لازم در جهت پیشگیری از بروز آن را مشخص کنیم.

روش بررسی: در یک مطالعه توصیفی گذشته نگر پرونده کلیه بیماران زیر ۹ سال که در مدت ۴ سال (۸۰-۸۴) به علت انحراف چشمی به درمانگاه استرایسم مرکز آموزشی - درمانی نیکوکاری مراجعه کرده بودند مورد بررسی قرار گرفتند و بیماران با استرایسم حسی از نظر علل کاهش دهنده دید و نوع انحراف ارزیابی شدند.

یافته ها: از ۴۰۰ بیمار زیر ۹ سال که با تشخیص استرایسم در بیمارستان نیکوکاری ویزیت شده بودند در ۴۲ مورد استرایسم حسی وجود داشت که فراوانی آن ۵/۵ درصد بود. آنیزو متروپیا در ۱۸/۶۸ درصد و علل ارگانیک در ۸۲/۳۱ درصد موارد عوامل ایجاد کننده استرایسم حسی بودند میانگین سنی در بیماران با علل ارگانیک کمتر از میانگین سنی در گروه آنیزو متروپیا بود که از نظر آماری معنی دار نبود. ($P > 0.05$) شایعترین نوع انحراف بصورت ایزو متروپیا بود.

نتیجه گیری: با تعیین عیوب انکساری و معاینه ته چشم در معاینات کترل بینایی در کودکان زیر ۹ سال می‌توان با تشخیص و درمان به موقع علل کاهش دهنده دید از بروز استرایسم حسی جلوگیری کرد.

کلید واژه ها: استرایسم حسی، آنیزو متروپیا، نقص ارگانیک

مقدمه

باعث کاهش بیشتر دید در این موارد گردد^(۱). این اختلاف قابل توجه دید بین دو چشم منجر به بروز انحراف چشمی در چشم غیر سالم می‌گردد که به آن استرایسم حسی گفته می‌شود^(۲). این انحراف در کودکی می‌تواند خود عامل دیگری برای ایجاد آمبليوپيا و بدتر شدن میزان دید باشد بنابراین عدم اصلاح عوامل کاهش دهنده دید در دوره تکامل بینایی می‌تواند باعث کاهش دائمی دید گردد که خود می‌تواند اثرات منفی در وضعیت تحصیل و اعتماد نفس کودک داشته باشد^(۳). از طرفی وجود استرایسم اثر منفی در دید دو چشمی نیز دارد^(۴). پس تشخیص و درمان به

تشخیص و درمان به موقع عوامل کاهش دهنده دید در دوران کودکی از اهداف WHO است^(۱). یکی از تظاهرات کاهش دید یکطرفه در کودکان بصورت انحراف چشمی یا استرایسم است که به آن استرایسم حسی گفته می‌شود^(۲). از علل بروز کاهش دید یکطرفه می‌توان به ضایعات ارگانیک یکطرفه مادرزادی یا اکسابی نظیر کاتاراکت، اسکار قرنیه، آتروفی عصب اپتیک، ضایعات ماقولا، پتوز،^(۳) هیپوپلازی عصب اپتیک^(۴) و آنیزو متروپیا درمان نشده^(۳) و^(۵) اشاره نمود. علاوه بر کاهش دید ناشی از این ضایعات، آمبليوپيا می‌تواند در دوران کودکی

هر دو مورد اگزوتروپیا در محدوده سنی زیر ۵ سال قرار داشتند در ۱۵ مورد استرایسم حسی بعلت آنیزومتروپیا با فراوانی برابر ۶۸/۱۸ درصد و در هفت مورد استرایسم حسی به علت ضایعات ارگانیک با فراوانی برابر ۳۱/۸۲ درصد بود (جدول ۱).

یکی از موارد آنیزومتروپیای هیپرایک، آفایکایی یک چشم بدنیا عمل لنزکومی جهت درمان کاتاراکت مادرزادی بود که والدین کودک عینک اصلاحی تجویزی را تهیه نکرده بودند.

میانگین سنی ابتلا در بیماران استرایسم حسی به علت آنیزومتروپیا $4/4 \pm 1/5$ سال و میانگین سنی در بیماران استرایسم حسی به علت ضایعات ارگانیک $1/8 \pm 3/4$ سال بود که این اختلاف معنی دار نبود. ($P > 0.05$)

تعداد	علل	آنیزومتروپیا:
۱۱		آنیزومتروپیای هیپرایک
۳		آنیزومتروپیای آستیگماتیک
۱		آنیزومتروپیای میوپیک
	علل ارگانیک :	
۳		آتروفی عصب اپتیک
۲		کاتاراکت مادرزادی
۱		در رفتگی عدسی
	PHPV	

بحث

در این مطالعه ۵/۵ درصد موارد استرایسم در کودکان زیر ۹ سال در بیمارستان نیکوکاری را استرایسم حسی تشکیل می‌داد در مطالعه انجام شده توسط Sidicara و Von Noorden در سینین (۰-۵) سال استرایسم حسی می‌تواند بصورت ایزوتروپیا و اگزوتروپیا بروز کند و این در فرم انحراف از نظر شیوع با هم تفاوت ندارد (۷/۲). در مطالعه Van Noorden در گروه سنی بالای ۵ سال استرایسم حسی بیشتر بصورت اگزوتروپیا بروز می‌کند ولی در مطالعه ما شایعترین فرم انحراف در استرایسم حسی هم در سینین زیر ۵ سال و هم در سینین بالای ۵ سال بصورت ایزوتروپیا بود.

در مطالعه Berks (۸) ضایعات ارگانیک دخیل در ایجاد استرایسم حسی شامل توکسوپلاسموز چشمی، آنومالی Morning Glory توکسو کارای چشمی، رتینوپاتی ناشی از زایمان زودرس و یماری Coat's می‌باشد که تمام این موارد جز بیماریهای شبکیه می‌باشند. در این مطالعه بیشترین موارد استرایسم حسی در اثر ضایعات ارگانیک بود. ولی در مطالعه ما شایعترین اتیولوژی در بروز استرایسم حسی، آنیزومتروپیا یا علل غیر ارگانیک می‌باشد و شایعترین علت در ضایعات ارگانیک نیز آتروفی عصب اپتیک می‌باشد. این مطالعه در بیماران با تشخیص استرایسم، موارد استرایسم حسی و علل بروز آن را مورد بررسی قرار داده است در

موقع عوامل کاهش دهنده بینایی در کودکان از اهمیت بیشتری برخوردار است (۱).

با توجه به اینکه در صورت تشخیص و درمان به موقع مواردی نظیر آنیزومتروپیا، کاتاراکت و پتوز قبل از اتمام دوره تکامل بینایی می‌توان از کاهش بینایی و بروز استرایسم جلوگیری کرد (۵) بنابراین در این مطالعه برآئیم که به بررسی میزان شیوع و علل ایجاد کننده استرایسم حسی در کودکان زیر نه سال که به علت انحراف در سالهای ۸۰-۸۴ به بیمارستان نیکوکاری مراجعه کردند پردازیم.

مواد و روش‌ها

این مطالعه بصورت مطالعه توصیفی گذشته نگر با بررسی پرونده بیماران زیر نه سال که با تشخیص استرایسم بین سالهای (۱۳۸۰-۱۳۸۴) در بیمارستان نیکوکاری ویزیت شدند انجام گردیده است.

بیماران با استرایسم یکطره ثابت که اختلاف قابل توجه در بهترین دید اصلاح شده بین دو چشم داشتند وارد مطالعه شدند. اختلاف دید قابل توجه به موارد وجود اختلاف شش خط یا بیشتر بین دو چشم در تست snellen یا عدم توانایی در حفظ فیکساسیون در تست CSM در کودکان نوپا یا کودکانی که همکاری لازم با تست snellen نداشتند اطلاق می‌شد. در صورتی که علت این اختلاف دید قابل توجه آنیزومتروپیا یا ضایعات چشمی بود استرایسم بیمار استرایسم حسی در نظر گرفته شد ولی در صورتی که علت خاصی برای این اختلاف دید قابل ملاحظه بین دو چشم وجود نداشت علت کاهش دید آمبیلوبیایی ناشی از استرایسم در نظر گرفته شده و بیمار از مطالعه حذف گردید. بیماران براساس علل ایجاد کننده استرایسم حسی به دو گروه آنیزومتروپیا و علل ارگانیک تقسیم شدند. آنیزومتروپیا در عیوب انکساری هیپرایپا یا آستیگماتیسم به اختلاف یک دیوپتر یا بیشتر بین دو چشم و در عیوب انکساری میوپیا به اختلاف سه دیوپتر یا بیشتر بین دو چشم اطلاق می‌شد شایان ذکر است که فقط مواردی که تعیین عیوب انکساری با تجویز قطرات سیکلولپلزیک صورت گرفته بود وارد مطالعه شد. نتایج بدست آمده با نرم افزار SPSS و آزمون Mann-Whitney با احتساب ($P < 0.05$) مورد آنالیز آماری قرار گرفت.

یافته‌ها

از ۴۰۰ بیمار زیر ۹ سال که با تشخیص استرایسم بین سالهای ۱۳۸۰-۱۳۸۴ در بیمارستان نیکوکاری ویزیت شده بودند در ۲۲ مورد استرایسم حسی وجود داشت که از فراوانی ۵/۵ درصد برخوردار بود. فراوانی استرایسم حسی در هر دو جنس یکسان بود در ۲۰ مورد انحراف بصورت ایزوتروپیا با درصد فراوانی ۹۰/۹۱ و در دو مورد انحراف بصورت اگزوتروپیا با درصد فراوانی ۹/۰۹ بود.

در این مطالعه میانگین سنی بروز استرایسم حسی در ضایعات ارگانیک کمتر از میانگین سنی بروز استرایسم حسی در اثر آنیزومتروپیا است گرچه این اختلاف معنی دار نبود ولی به نظر می رسد که چون احتمال بروز آمبليوپیا در اثر آنیزومتروپیا در سال اول زندگی بسیار کم است^(۴) بنابراین احتمال اینکه میانگین سنی بروز استرایسم حسی در آنیزومتروپیا بیشتر از علل ارگانیک باشد بیشتر خواهد بود.

در این مطالعه کلیه بیماران زیر ۹ سال که با تشخیص استرایسم در بیمارستان نیکوکاری ویزیت شدند نمونه مورد مطالعه بوده است بنابراین بیمارانی که سن بروز استرایسم حسی در آنها زیر ۹ سال بوده ولی در سنین بالاتر از ۹ سال به بیمارستان مراجعه کرده اند وارد مطالعه نشده‌اند که این مسئله لزوم انجام مطالعه دیگر جهت ارزیابی دقیق تر را نشان میدهد.

نتیجه گیری

این مطالعه یک بار دیگر اهمیت معاینات غربالگری چشم در کودکان بویژه تعیین عیوب انکساری با راستفاده از قطره و معاینه ته چشم را نشان می‌دهد. لذا آگاهی دادن به والدین در مورد اهمیت معاینات کنترل بینایی در کودکان بویژه در سنین قبل از دو سالگی می‌تواند نقش بسیار مهمی در پیشگیری و درمان به موقع عوامل کاهش دهنده دید در کودکان داشته باشد.

حالیکه شاید بیمارانی که با تشخیص ضایعات شبکیه یا ترومای چشمی در این بیمارستان ویزیت شدند استرایسم هم داشتند ولی به علت عدم ارجاع به درمانگاه استرایسم و یا عدم اشاره به وجود استرایسم در تشخیص نهایی جز موارد مطالعه قرار نگرفته اند و بنابراین شاید شیوع کمتر علی ارگانیک در مطالعه ما ناشی از این مسئله باشد. در مطالعه Anderson ۳/۵ درصد موارد استرایسم حسی به علت پتوز می‌باشد^(۹). در حالیکه در مطالعه ما موردی از پتوز که منجر به استرایسم حسی شده باشد وجود نداشت. در مطالعه Balasubramangax^(۱۰) در ده درصد موارد تظاهر رتینوبلاستوم بصورت انحراف چشمی است همچنین در مطالعه Welts^(۱۱) دومین تظاهر رتینوبلاستوم بصورت استرایسم است که خوشبختانه در مطالعه ما موردی از رتینوبلاستوم که با استرایسم تظاهر کند وجود نداشت.

در مطالعه Garcia^(۱۲) در سال ۲۰۰۵ که ۱۰۲۴ کودک مورد بررسی قرار گرفته است میزان شیوع آنیزومتروپیا ۲ درصد بوده است که فقط در ۹/۵ درصد، آنیزومتروپیا منجر به استرایسم حسی شده است. در حالیکه در مطالعه ما همراهی استرایسم حسی با آنیزومتروپیا ۶۸/۱۸ درصد است و شایعترین فرم آنیزومتروپیا که با استرایسم حسی تظاهر کرده است آنیزومتروپیای هیپراپیک است. این مسئله یک بار دیگر اهمیت انجام تعیین عیوب انکساری با راستفاده از قطره در کودکان و تصحیح کامل هیپراپیا بویژه در صورت وجود آنیزومتروپیا را نشان میدهد.

References

- Schimiti RB, Costa VP, Gregui MJ, Kara-Jose N, Temporini ER. Prevalence of refractive errors and ocular disorders in preschool and schoolchildren. *Arq Bras Ophthalmol* 2001; **84**(64): 379-385.
- Diaz JP, Dias CS. *Strabismus*. 4th ed. USA, British WA Library, 2000; PP: 2410.
- Rutstein RP, Daum KM. *Anomalies of Binocular Vision: Diagnosis & Management*. 1st ed. Missouri, Mosby, 1998; PP: 189, 190, 192, 194-196, 237-238.
- Liesegang TJ, Deatsch TA, Grand MG. *Pediatric Ophthalmology and Strabismus*. 6th ed. Missouri, Mosby, 2002; PP: 9, 10, 63, 65, 72, 197, 141.
- Rosenbaum AL, Santiago AP. *Clinical Strabismus and Management*. 3rd ed. Philadelphia, Saunders, 1999; PP: 193, 195-197, 199.
- Castanes MS. Major reviewe the underutilization of vision screening for amblyopia, optical anomalies and strabismus among preschool age children. *Binocul Vis Strabismus* 2003; **18**(4): 217-232.
- Gunter K, Noorden V. *Binocular vision and ocular motility*. 6th ed. Missouri, Mosby, 2002: PP: 103.
- BERK TA, Oner HF, Saatci OA. Underlying pathologies in secondary strabismus. *Strabismus* 2000; **8**(2): 69-75.
- Anderson RL, Baumgartner SA. Strabismus in ptosis. *Arch Ophthalmol* 1980; **98**(6): 1062-1067.
- Balasubramanya R, Pushker N, Bajaj MS, Ghose S, Kashyap S. A typical presentation of retinoblastoma. *J Pediatr Ophthalmol* 2004; **41**(1): 18-24.
- Watts P. Retinoblastoma: Clinical features and current concepts in management. *J Indian Med Assoc* 2003; **101**(8): 464-468.
- Garica CA, Dantas Ede A, Souza AB, Uchoa RA, Orefice F. Epidemiologic study of anisometropia in student. *Arq bras Ophthalmol* 2005; **68**(1): 75-77.